

prima instanță – (Judecătoria Edineț)M. Iftodi

instanța de apel – (Curtea de Apel Bălți)T. Duca, S. Procopciuc, E. Grumeza

ÎNCHEIERE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Grinceac Grigore,

în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Grinceac Grigore împotriva societății pe acțiuni ”Cereale Cupcini” privind încasarea datoriei, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 27 aprilie 2016 prin care s-a admis apelul declarat de societatea pe acțiuni ”Cereale Cupcini” s-a casat hotărârea Judecătoria Edineț din 17 decembrie 2015 cu pronunțarea unei noi hotărâri,

c o n s t a t ă:

La 14 iulie 2015 Grinceac Grigore a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății pe acțiuni ”Cereale-Cupcini” prin care a solicitat încasarea din contul pîrîtului în beneficiul reclamantului a 42 348,84 lei, cu titlul de compensație pentru reținerea eliberării carnetului de muncă și indemnizațiile de concediile nefolosite cuvenite precum și salariul reținut ilegal și neachitat.

De asemenea a solicitat încasarea din contul societății pe acțiuni ”Cereale-Cupcini” în beneficiul reclamantului a sumei de 5000 lei cu titlul de cheltuieli de asistență juridică.

În motivarea cererii de chemare în judecată a menționat că, prin ordinul nr. 39 din 10 decembrie 1973 a fost angajat pe o perioadă nedeterminată, în calitate de depozitar la combinatul de panificație ”Cereale-Cupcini”.

Prin ordinul nr. 16-k din 17 aprilie 2001 a fost numit în calitate de depozitar, cantaragiu, mecanic-auto.

La 25 noiembrie 2014 a atins vârsta de pensionare (62 ani) și a solicitat încetarea contractului de muncă în legătură cu atingerea vârstei de pensionare.

Neprimind răspuns la cererea inițială, la 19 ianuarie 2015 s-a adresat cu o altă cerere prin care a solicitat încetarea raporturilor de muncă în legătură cu atingerea

vîrstei de pensionare. Cererea a fost remisă administrației prin scrisoare cu aviz de recepție.

Necătfînd la cererile depuse, angajatorul i-a eliberat carnetul de muncă la 04 mai 2015, la această dată fiind emis și ordinul de concediere nr. 38-c.

Cu ordinul de eliberare a făcut cunoștință la 04 mai 2015.

Astfel, a indicat că, deși ordinul a fost emis la 04 mai 2015, în perioada de 25 noiembrie 2014 – pînă la 04 mai 2015 salariul convenit nu i-a fost achitat.

Totodată, a invocat că, potrivit contractului individual de muncă, salariul acestuia constituia suma de 4000 lei, însă începînd cu luna aprilie a anului 2014 pînă în luna septembrie 2014, din salariu neîntemeiat i se rețineau următoarele sume: aprilie – 2200 lei, mai – 1986 lei, iunie - 1880 lei, iulie, august, septembrie cu cîte 1880 lei.

Prin urmare, suma salariului reținut ilegal și neachitat constituie suma de 11 706 lei, iar penalitatea potrivit art. 142 din Codul muncii constituie suma 3 408,47 lei.

Totodată, a relevat că suma compensației pentru reținerea eliberării carnetului de muncă este de 20 039,94 lei, indemnizația pentru concediu nefolosit constituie 10 956,52 lei iar penalitatea pentru neachitarea concediului este de 2 037,91 lei (f.d. 3,4).

În cadrul examinării cauzei, reclamantul a depus cerere cu privire la mărirea cuantumului pretențiilor din acțiune solicitînd și încasarea prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei (f.d. 52).

La 17 decembrie 2015, reprezentantul reclamantului, avocatul Ivașciuc Antonina a depus cerere de concretizare potrivit căreia a solicitat încasarea din contul pîrîtului în contul reclamantului a sumei de 54 824,76 lei , prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei și cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 5000 lei (f.d. 71).

Prin hotărîrea din 17 decembrie 2015 judecătoria Edineț a admis parțial cererea de chemare în judecată a lui Grinceac Grigore împotriva societății pe acțiuni ”Cereale Cupcini” cu privire la încasarea datoriei salariale în mărime de 54 824,76 lei prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică.

A încasat de la societatea pe acțiuni ”Cereale Cupcini” în beneficiul lui Grinceac Grigore suma de 54 824,76 lei ce constituia suma compensației pentru reținerea eliberării carnetului de muncă, îndemnizațiile la concediile nefolosite și suma salariului reținut ilegal și neachitat, a încasat de la societatea pe acțiuni ”Cereale Cupcini” în beneficiul lui Grinceac Grigore prejudiciul moral în sumă de 1 500 lei, a încasat de la societatea pe acțiuni ”Cereale Cupcini” în beneficiul lui Grinceac Grigore, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5 000 lei, a încasat de la societatea pe acțiuni ”Cereale Cupcini” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1 744,75 lei (f.d. 77,78).

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe la, 04 ianuarie 2016, societatea pe acțiuni ”Cereale Cupcini” a depus apel împotriva acesteia, solicitînd casarea integrală a hotărîrii Judecătoria Edineț din 17 decembrie 2015 și emiterea unei noi hotărîri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă (f.d. 82).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 26 aprilie 2016 s-a admis apelul declarat de societatea pe acțiuni ”Cereale Cupcini”, s-a casat hotărîrea Judecătoria Edineț din

17 decembrie 2015, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Grinceac Grigore către societatea pe acțiuni "Cereale Cupcini" privind încasarea datoriei salariale, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată și s-a pronunțat o nouă hotărâre după cum urmează.

S-a încasat de la societate pe acțiuni "Cereale Cupcini" în beneficiul lui Grinceac Grigore prejudiciului material în sumă totală de 15 907 lei, prejudiciul moral în sumă de 500 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1250 lei, în rest cererea de chemare în judecată s-a respins ca neîntemeiată (f.d. 130).

La 21 iulie 2016, prin intermediul oficiului poștal, Grinceac Grigore a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel prin care a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 26 aprilie 2016 prin care a fost admis apelul declarat de societatea pe acțiuni "Cereale-Cupcini" cu menținerea hotărârii Judecătoria Edineț din 17 decembrie 2015 (f.d. 143-144).

În motivarea cererii de recurs a declarat că, deși societatea pe acțiuni "Cereale Cupcini" a fost citată de nenumărate ori în prima instanță pentru examinarea cauzei, nici un reprezentant al acesteia nu s-a prezentat.

La 04 ianuarie 2016 la Judecătoria Edineț a parvenit apelul nemotivat, dar în apelul nemotivat nu este indicat numele și prenumele, persoanei care a semnat cererea de apel.

De asemenea, au menționat că cererea de apel motivată precum și actele anexate la aceasta sunt semnate și legalizate de către juristul societății pe acțiuni "Cereale Cupcini", Șervan Adrian, fără a fi aplicată ștampila, ceea ce înseamnă că actele au fost depuse, semnate și autentificate de către o persoană neîmputernicită.

Totodată, au menționat că, potrivit Codului de procedură civilă, pentru depunerea cererii de apel, reprezentantul urmează să aibă împuterniciri exprese, în timp ce pe procura eliberată de societatea pe acțiuni "Cereale Cupcini" lui Șervan A., nu conține date de acordare a dreptului de a depune apel, precum și nu este clar cine a acordat împuternicirile respective.

Astfel, în timp ce instanța de apel urma să restituie cererea de apel ca depusă de o persoană neîmputernicită aceasta a examinat cererea de apel și a pronunțat o nouă hotărâre.

Subsecvent, au relevat că, instanța de apel a adoptat decizia în baza unor probe inadmisibile.

Prin urmare s-a calculat salariul recurentului bazându-se pe fondul de salarizare de personal din 01 aprilie 2014, care contrar prevederilor art. 356 din Codul de procedură civilă a fost depus în copie și nu a fost ceretificată în modul stabilit.

Din fondul de salarizare, reiese clar că, intimatul neîntemeiat și unilateral a micșorat salariul recurentului de la 4 000 lei la 2120 lei, fapt ce nu a fost luat în considerație de către instanța de apel.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 26 aprilie 2016.

Potrivit scrisorii nr. 9956 copia deciziei a fost expediată la 18 mai 2016, iar de către recurent copia deciziei motivate a fost recepționată la 23 mai 2016 (f.d. 136). Cererea de recurs a fost depusă la 21 iulie 2016, respectiv, recursul se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele ierarhic inferioare de judecată s-au pronunțat în modul corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii

doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că aceste argumente al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Grinceac Grigore nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Grinceac Grigore se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari